

רבינו יוסף קארו

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? "משה" שואל מחבירו "יעקב": אורח חיים היומי

טו אדר

רבינו משה אלשיך

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שניך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כפי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ובהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושיכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה על ידי הנעלים ברחמינו ורחמינו שלים בשם כל ישראל.

כט. כל שהוא ראוי למאכל חיה ועוף המצויים מטלטלים אותו ואם אינו ראוי אלא למאכל חיה ועוף שאינם מצויים אם יש לו מאותו מין חיה או עוף מותר לטלטל מאכל הראוי לאותו המין ואם לאו אסור. הגה: ולפי זה מותר לטלטל עצמות שנתפרקו מן הכשר מערב שבת אם ראויים לכלבים דהא כלבים מצויים (צ"מ יוסף ללא כה"ק):

ל. גרעיני תמרים במקום שמאכילים אותם לבהמה מותר לטלטלן ואדם חשוב צריך להחמיר על עצמו שלא לטלטלן אלא דרך שינוי:

לא. בשר חי אפילו תפל שאינו מלוח כלל מותר לטלטלו משום דחזי לאומצא וכן אם היא תפוח (פירוש מסריח, רש"י) מותר לטלטלו משום דראוי לכלבים:

לב. דג מלוח מותר לטלטלו ושאינו מלוח אסור מפני שאינו ראוי:

לג. קמיע שאינו מומחה אף על פי שאין יוצאים בו מטלטלין אותו:

לד. כל דבר מטונף כגון רעי וקיא וצואה בין של אדם בין של תרנגולים וכיוצא בהם אם היו בחצר שיושבים בה מותר להוציאם לאשפה או לבית הכסא ואפילו בלא כלי ואם היו בחצר שאינו דר שם אסור להוציאם ואם ירא מפני התינוק שלא יתלכלך בה מותר לכפות עליה כלי:

לה. אף על פי שמותר להוציא גרף של רעי ועביט של מי רגלים אסור להחזירם אלא אם כן נתן לתוכם מים:

לו. אין עושין גרף של רעי לכתחלה דהיינו להביא דבר שעתיד לימאס כדי להוציאו לכשימאס ואם עבר ועשאו מותר להוציאו:

לז. במקום דאיכא פסידא מותר להכניס מטתו אצל גרף של רעי ולקבוע ישיבתו שם כדי להוציאו:

לח. מכניס אדם מבעוד יום מלא קופתו עפר ומיחד לו קרן זוית ועושה בו כל צרכיו בשבת כגון ליטול ממנו לכסות צואה או רוק וכיוצא בזה אבל אם לא ייחד לו קרן זוית בטל אגב עפר הבית ואסור לטלטלו. הגה: ולכן מותר ליקח פירות הטמונים בחול כי אין אותו עפר מוקצה (צ"מ יוסף סימן ש"ח נ"ס שנו"ל לקט):

לט. אסור לטלטל בהמה חיה ועוף ואף על פי כן מותר לכפות את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו בו ובעודם עליו אסור לטלטלו:

מ. המשך סימן שט – דברים המותרים והאסורים לטלטל בשבת

כב. אסור לכסות פי חבית באבן או בבקעת או לסגור בהן את הדלת או להכות בהן בכרזא (פירוש הקנה שמשמים בחבית להוציא היין ממנו) אף על פי שחשב עליה מבעוד יום אסור אלא אם כן יחדה לכך לעולם אבל יחדה לשבת זה בלבד לא והני מילי בדבר שאין דרכה ליחדה לכך כגון הני דאמרן אבל בכל מידי דאורחיה בהכי כגון לפצוע בה אגוזים ביחוד לשבת אחת סגי ויש מי שאומר דלא שניא ויש אומרים שצריך שיעשה בה שום מעשה של תיקון מבעוד יום (ועיין לעיל סימן רנ"ט דביחוד גי):

כג. מותר להתוך ענף מן הדקל מבעוד יום ומותר להניף בו על השלחן בשבת להבריח הזבובים כיון דלצורך חתכו עשאו כלי גמור:

כד. פשתן סרוק וצמר מנופץ שנותנים על המכה אם חשב עליהם מבעוד יום לתתם על המכה או שישב בהם שעה אחת מבעוד יום או שצבען בשמן דגלי דעתיה דלמכה קיימי או שרכנן במשיחה ליתנם על המכה בשבת תו לית בהו משום מוקצה ומשום רפואה נמי ליכא שאינו אלא כמו מלבוש שלא יסרטו בגדיו (במכה) ויש אומרים דלא סגי במחשבה לחוד:

כה. עורות יבשים בין של אומן בין של בעל הבית מותר לטלטלן. הגה: ויש אומרים דוקא עורות בהמה גסה דחזי לישב עליהם אבל מבמה דקה אסור אלא אם כן חשב לישב עליהם מבעוד יום (רש"י פק"ג ט"ו ע"מ):

כו. נסרים של בעל הבית מותר לטלטלן ושל אומן אסור אלא אם כן חשב עליהם מבעוד יום ליתן עליהם פת לאורחים או תשמיש אחר:

כז. עצמות שראויים לכלבים וקליפים שראויים למאכל בהמה ופרורים שאין בהם כזית מותר להעבירם מעל השלחן אבל אם אין הקליפים ראויים למאכל בהמה אסור לטלטלם אלא מנער את הטבלא והם נופלים ואם יש פת על השלחן מותר להגביה הטבלא ולטלטלה עם הקליפים שאינם מאכל בהמה שהם בטלים אגב הפת ואם היה צריך למקום השלחן אפילו אין עליה אלא דברים שאינם ראויים למאכל בהמה מותר להגביה ולטלטלם:

כח. חבלי עצים וקש שהתקינן למאכל בהמה אפילו הם גדולים הרבה מותר לטלטלן:

סי' רנ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצח צדיקים.